

REDACȚIA ȘI ADMINISTRATIA

Bd. Regele Ferdinand No. 5.

A R A D.

Redacția pentru Banat: TIMIȘOARA,  
Hotel „Ferdinand” camerele Nr. 21 și 22.

DIRECTOR:

CONST. I. ȘTEFĂNESCU

Apare zilnic la orele 8 după amiază

## Note zilnice

Dupăcum am scris și dupăcum toată lumea știe deja, la Roma, în vederea consolidării păcii prin garantarea statu quo-ului din Europa Centrală se dă lovitură de grație revizionismului unghuresc.

Cum Ungaria se vede izolată și cum la revizionism îi vine greu să renunțe și nu poate renunța nici de rușine, a amenințat că se va arunca în brațele Germaniei, singura țară în al cărei sprijin mai nădăjduște.

Se pune însă întrebarea dacă Germania o va primi cu brațele deschise și chiar dacă o va primi, va avea Ungaria vre-un folos din aceasta?

Se știe că Germania are un interes care ar împinge-o să dea mâna cu Budapesta. Având coridorul Danzigului deschis, pentru a putea realiza acel Drang nach Osten, Germaniei îi mai trebuie un drum pe sub Austria. Și o strânsă legătură cu Ungaria i-ar legitima pașii în această direcție.

Dar pentru Ungaria aceasta n'ar aduce nimic bun. Panonia este germanizată. Aproape întreagă Ungaria, la fel. Chiar în cabinetul Gömbös sunt miniștri nemți ca Eckhardt, Homann, etc.

Nici Gömbös nu e decât un fel de ghiveci evreo-german. Or, nu mai demult decât de un an, doi, Illyes a arătat pe bază de statistici, pericolul germanizării întregii Ungarii, iar baronul Zsilinsky a criticat politica germanofilă a lui Bethlen arătând că salvarea ar fi o apropiere de Paris prin Varșovia. Aprobând acest adevăr Gömbös a provocat acel schimb de vizite între Ungaria și Polonia. Și nu uitați că tocmai pe atunci s'a produs ieșirea insolită a lui Arcziszewsky ministrul Poloniei la București.

Prin urmare, pe lângă că Ungaria vede că ar fi numai o nealță în mâna Germaniei, o politică germanofilă ar aduce cu sine germanizarea completă și deci, desființarea personalității ei, ceea ce nu credem că i-ar conveni, dupăcum arată teama oamenilor ei și dibuirile pela Varșovia.

Ce-i rămâne de făcut? Trebuie — cât i-o fi de greu și de rușine — să renunțe la atât de dăunătoarea ei idee fixă și să se apropie de cei a căror protecție și prietenie ar îmboldi-o numai spre bine.

Groful Ungariei trebuie să înțeleagă odată că împingând până la absurditate politica lor de după războiu vor pierde și ei și va pierde țara, acei cari fac țara și cari au îndurat tocmai desul de pe urma acestei bolnave politici.

Acesta este imperativul categoric al Ungariei față de evenimentele atât de însemnate cari se petrec acum. Nu spunem aceasta din nici un calcul, din nici un interes, ci pentru că așa vedem noi lucrurile. Cine le vede altfel, altfel să facă, dar noi ne știm mâinile curate cu toate că n'am avea nici un motiv să împărțim unghurilor staturi binevoitoare dupăce știm ce ne clo-

lesc ei nouă și cât de bine le-ar părea lor dacă noi am fi în asemenea situație dificilă.

La ananghie se cunosc oamenii.

Așteptăm să vedem dacă tradiționala ncăpăținare unghurescă a putut fi învinsă de realitatea rece și insurmontabilă.

Germania se spune că va intra din nou în Liga Națiunilor. E o farsă, o politică după care își ascunde intențiile ce le are pentru 1937.

Dar Ungaria nu-i Germania. Nu poate jongla cu viața, cu existența ei. Să judece înțelept, cu mintea limpezită!

Dixi...

P. Sel.

## Înțelegerea dela Roma a fost semnată Luni, în 7 Ianuarie

*Ziua de șapte Ianuarie va fi desigur trecut în istorie cu litere de aur. Nu e lucru neînsemnat ca, în aceste vremuri turburi când interesele materiale personale nu cunosc nici o crutare, să rămâi culm, să privești lucrurile drept în față și să dai, neinfluențat de nimeni și nimic, cea mai înțeleaptă soluție pentru a face inofensivă o bombă gata de explozie. Și a fost greu mai ales, să fie mulțumită toată lumea.*

*Inchipuiți-vă! Până și Ungaria a semnat un pact de garantarea reciprocă a granițelor, cu Austria, obligându-se să nu se mai amestece una în treburile interne ale celeilalte.*

*Și fiindcă suntem pe panta mărturisirilor, la Roma s'a semnat un proces verbal care arată că Franța și Italia au un singur punct de vedere în chestiunea celei mai importante întrebări politice: Austria.*

*Apoi s'a mai semnat un act de înțelegere prin care se fixează că în caz de pericol Italia și Franța se vor consulta.*

*Acestea sunt chestiunile cari ne interesează din ceea ce s'a petrecut la Roma.*

*Acest happy-end a fost prevăzut și așteptat de către toată lumea pașnică, de toți oamenii de bine și nu ne pasă ce spun ceilalți. Deocamdată ei trebuie să se plece, să tacă, să rabde. Germania poate că va continua să fabrice tunuri și avioane. Ungaria poate că și va continua cu noui mijloace, propagandă care se vede că nu i-a înghițit destui bani pe degeaba. Nădăjduște că ea singură va putea lua, ca Atlas pământul pe umeri ca să-l arunce n' un vid. Nu ne putem amesteca în gândurile ei. Și nici n'avem nevoie. Deocamdată, noi sărbătorim în suflete triumful păcii și vrem să uităm, pentru cât timp se poate, tot ce ar fi contra ei.*

## Cozile de topor

Despre desecele, chiar prea desecele, chiar prea demnitătea națională, a noastră, nu odată ne-a fost dat, cu foarte mult regret să scriem. Ne-a plâns inima de durere, când a trebuit, când trebuie și — nu dea Domnul să fie așa — când va trebui și de aci înainte să încrustăm în paginile acestei vajnice tribune a românismului, beicisnica atitudine, a multor chemați să ne ridice prestigiul național. Căci tocmai cei chemați a lupta cu nesăbuită disperare pentru românism, sunt cei cari în împrejurări mai fac paradă de românism, iar când sunt numai ei de ei, le e rușine să vorbească românește. În lupta pe care o ducem și pentru care ne irosim vlașa, n'avem nevoie de farizeu. Ne trebuie oameni, ne trebuie români, cari să urască tot ce e străin de neamul lor. N'avem nevoie de oameni cari în cercuri restrânse crează adevărate filipice antiminoritare, iar în sânul familiei sau au căsătorii mixte, sau au pretenții scumpe între minoritari.

N'avem nevoie de stejar cariați și de cutre. Ne trebuie oameni, dintr'o bucată oameni fără șovăire.

Ori dintre acestia, puțin ne e dat să găsim. Și aci cari — prin cine știe ce miracol — or fi, sunt determinați, în acțiunile lor de meschine interese, s'au de cretină ambiție. În lupta noastră pentru curățirea granițelor

de toate miasele minoritare, avem nevoie de oameni cari pentru neamul lor să meargă până la jertfa de sine, și de „pater familias” cari să-și crească odraslele în adevărată gândire românească. Însă în așa fel să le-o sădească în suflet, încât orice împrejurări s'ar abate asupra lor, să nu le-o poată smulge. Să le învețe pe lângă dragostea de neam și dragostea de tot ce aparține neamului.

...Nu de mult, întâmplarea m'a adus, pe stradă, în urma unui distins medic român și a unui inginer tot român, ambii din Arad. Vorbeau unghurește, deși era numai ei doi. Întâi, când primele sunete mi-au izbit urechea, am tresărit. Și-apoi... am auzit mai bine. Și mi-a fost rușine. Și mi-a venit să strig, să fac știută lumii întregi această stupidă atitudine a doi intelectuali români.

...Într'o seară la o grădină de vară, trei avocați români, un inginer și două evreice, cari cunosc limba românească (una e fata farmacistului din satul meu, așa că...). Ei bine în trei ceasuri cât am stat lângă ei, n'am auzit o iotă românească.

...Eri — la bobotează întâmplarea — iar eal — m'a așezat lângă nepoata luptătorului căruia, o frunză comună din județ l-a ridicat un bust. Era cu o prietenă, dar vorbă românească n'am auzit.

Mai acum o săptămână. Reveillon. Seară debordantă de veselie. Într'o cafenea care a căzut — nu de mult — pe planul secund al vieții de noapte, câteva familii românești — răzlețite în mulțimea minoritară, stingherite, așteptau cele douăsprezece sinistre bătăi ale miezului de noapte... Și apoi, rând pe rând au plecat. Orchestra însă, de câte ori pleca vre-o familie românească, executa marșul lui Rákotzi. N'a protestat nimeni. Și nimeni n'a palmuit pe obraznicul muzicant și nici n'a cârpit prietarului care tolerează astfel de inadvertente la adresa românilor, un picior în pagină două. Și nici autoritățile nu s'au sesizat.

...Așa e greu să înscrim pe graniță prestigiul românesc. Cu lașități de felul acesta, și cu nemernici căroră le e rușine să vorbească românește e greu să realizăm ceva.

...Acum vre-o trei ani. Zi călduroasă de vară. Cele peste 30 grade Celsius, te împingeau la un pahar de bere. La o masă am văzut două profesoare din Arad cu un țaran. Era tatăl lor. La alte mese, câțiva români cari se uitau disprețuitor la cele două românce, cari n'au înțeles că trebuie, că societatea românească de după război îi cere, să renegi brazda, și opinca.

Scuipați-ii!

Vladimir Barbu

Ce se petrece la vecinii unghuri?

## Guvernul d-lui Gömbös și întreaga clasă conducătoare la o mare răspântie

Nu se mai poate rezista presiunii populare, care cere reforme sociale și cu caracter economic, — depe urma cărora să se astigă și populației o viață mai omenească. — Studențimea unghară, care se luptă cu toate mizeriile, — și până și cu foamea, — animă curentul reformist ce ia proporții din zi în zi

*Acțiunea revizionistă unghară nu este o mișcare populară, isvorită spontan din conștiința mulțimei, ci o manevră a clasei conducătoare, alimentată în mod artificial spre a prezenta Tratatul dela Trianon ca sursă a tuturor neajunsurilor sociale și politice.*

*Felul cum opoziția parlamentară și opinia publică din Ungaria au primit hotărârea Societății Națiunilor adusă în chestiunea asasinatului dela Marsilia și evenimentele ce i-au urmat, ne-au dovedit cu prisosință, că poporul unghar nu aprobă politica de provocare la adresa statelor successorale și dorește o apropiere sinceră cu vecinii săi.*

## Lupta generațiilor

Generația dualistă depune mari eforturi spre a face poporul să uite greselile fatale săvârșite înaintea și în timpul războiului și caută ca ostilitatea mulțimei față de regimul actual s'o canalizeze printr'o ură împotriva popoarelor vecine. Manevra magnaților însă, a dat greș. Cercurile guvernamentale din Budapesta sunt alarma-

te în prezent de un curent puternic, hotărât ostil regimului, care pretinde refacearea relațiilor pașnice și o colaborare economică sinceră și productivă cu popoarele vecine.

Curentul este animat de câțiva ani de tineretul universitar, care l-a răspândit la sate și astăzi nu mai cere nici mai mult nici mai puțin

decât: sufragiul universal și secret, reforma agrară și colonizarea populației rurale, — lipsită de strictul necesar, — în regiuni mai fertile.

Această mișcare a părăsit platforma teoriei și a devenit unica speranță a tineretului și a mulțimei exploatate de magnați. Dacă poporul se va înșela în această speranță atunci nici chiar „Dumnezeul național al unghurilor” nu va salva Ungaria de o revoluție sângeroasă.

Clasele s'au trezit la realitate. S'au convins că mizeria în care se sbat nu se datorește tratatelor de pace, ci nedreptului sistem de repartizare a bunurilor agricole, — pe care magnații se străduiesc a le mai menține cu orice preț.

(Continuarea în pag. IV).

Alexandru Olteanu





